

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2018-05-29
Besvaras senast
2018-06-12

Till miljöminister Karolina Skog (MP)

2017/18:567 Strandskydd och bostadsbyggande

Sverige har en lång fastlandskust. Enligt Statistiska centralbyråns beräkningar är den totala strandlängden i landet 424 000 km, vilket motsvarar tio och ett halvt varv runt ekvatorn eller mer än ett helt varv runt jordklotet.

I beräkningen ingår visserligen även avlagset belägna insjöar och vattendrag men det som är mest attraktivt, nämligen kusterna och havsöarna, står för mer än 44 000 km. Halland är ett av de län som är rikt på kustområden, och många hallänningar har klagat över att strandskyddsreglerna är alltför hårda. Antalet domstolsmål som rör överklagande av beslut gällande strandskyddet är högt i Sverige.

Vi är alla överens om att strandskyddet har en viktig betydelse när det gäller att trygga förutsättningarna för allemansrättslig tillgång till strandområden och bevara goda livsvillkor för djur- och växtlivet. I flera kommuner utgör dock strandskyddet och det utökade strandskyddet hinder för bostadsbyggande vid attraktiva strandnära lägen.

Det är olyckligt om strandskyddslagstiftningen används som en förbudslagstiftning där utgångspunkten är att alla åtgärder inom strandskyddat område ska vara förbjudna. Det mest naturliga vore att det i denna lag, precis som i plan- och bygglagen, görs en avvägning mellan enskilda och allmänna intressen.

Äganderätten måste ha ett värde, och det måste vara möjligt att disponera en privat tomt och exempelvis bygga till eller om ett hus även om tomten har ett strandnära läge. Exploatering av stränder bör endast kunna stoppas om det verkligen finns skäl för detta – inte överallt eller till vilket pris som helst. Mark som redan i dag är bebyggd bör inte hanteras på samma sätt som helt obebyggd mark. Tillämpningen av lagstiftningen bör ses över för att undvika att den uppfattas som godtycklig eller utgör ett hinder. Strandskyddsdispens får exempelvis ges för att tillgodose ett angeläget allmänt intresse som inte kan tillgodoses utanför området.

Många kommuner vittnar om stora svårigheter när det gäller att tillgodose behovet av bostäder och uppger också att länsstyrelsernas hantering av strandskyddet i allmänhet och det utökade strandskyddet i synnerhet orsakar stora problem.

I landsbygdsområden finns särskilda möjligheter till strandskyddsdispens för att kunna utveckla strandnära områden. Det vore rimligt med en översyn av strandskyddsreglerna för att möjliggöra bostadsbyggnation i områden där bostadsbristen är stor.

För att landsbygd och mindre städer ska kunna växa och locka till sig nya invånare, och för att förbättra tillgången till kompetens krävs en bättre fungerande bostadsmarknad.

Alliansen har enats om att genomföra ett genomgripande regelförenklingsarbete.

För det första krävs skarpa reformer för att frigöra mer attraktiv mark att bygga på. Alliansen vill reformera systemen för riksintressen, naturreservat och strandskydd så att bostadsbyggande prioriteras högre än vad som är fallet i nuläget.

För det andra krävs att överklagandeprocessen kortas. Till exempel bör länsstyrelserna inte längre vara första instans för överklaganden, och det bör övervägas om sakägarkretsen, dvs. vilka som har rätt att överklaga, kan begränsas ytterligare.

För det tredje måste resurserna inom bostadspolitiken användas effektivt. Därför bör de av regeringen införda byggsubventionerna avskaffas.

För det fjärde måste rörligheten på bostadsmarknaden tydligt öka.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga miljöminister Karolina Skog:

Avser ministern att se över lagstiftningen om strandskydd i syfte att förenkla bostadsbyggandet, och när kommer en ny lagstiftning i så fall träda i kraft?

.....

Michael Svensson (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Anna Aspegren